

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

ŘÍJEN 1999

8.30 BK	Jiří Gruber	3. října	<i>Děkujeme!</i>	9.00 BD	Jan Pokorný, VP
10.00 ČK	Jiří Gruber	18. po Trojici		10.00 Kuř	Naděje Popelářová, VP
14.15 Rych	Jiří Gruber			13.45 Tiš	Naděje Popelářová, VP
8.30 BK	Petr Pokorný	10. října		9.00 BD	Jiří Šimsa
10.00 ČK	Petr Pokorný	19. po Trojici		9.45 Tiš	Naděje Popelářová
14.00 fara	Petr Pokorný				
	<i>přednáška</i>				
8.30 BK	Olga Tydlitátová, VP	17. října		9.00 BD	Naděje Popelářová
10.00 ČK	Olga Tydlitátová, VP	20. po Trojici		10.30 Kuř	Naděje Popelářová
14.15 Rych	Olga Tydlitátová, VP			13.45 Tiš	Naděje Popelářová
8.30 BK	Jiří Gruber	24. října		9.00 BD	Josef Veselý
10.00 ČK	Jiří Gruber	21. po Trojici		9.45 Tiš	Eva Pilátová
8.30 BK	Olga Tydlitátová	31. října		9.00 BD	Jan Keřkovský
10.00 ČK	Olga Tydlitátová	22. po Trojici		14.00 BD	Jan Keřkovský
					<i>sborové odpoledne</i>
8.30 BK	Jiří Gruber	7. listopadu		9.00 BD	Naděje Popelářová
10.00 ČK	Jiří Gruber	23. Po Trojici		10.00 Kuř	Naděje Popelářová
14.15 Rych	Olga Tydlitátová			13.45 Tiš	Jaroslav Vítek
	<i>rodinná neděle</i>				

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov
fara Opletalova 6

BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim
VP Večeře Páně

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SESKÁVÁNÍ

ŘÍJEN 1999

ČÍSLO 8

ROČNÍK 1

Rozhovor s Jiřinou Šiklovou

Třikrát Blažkov

Hrajeme si v Boží zahradě

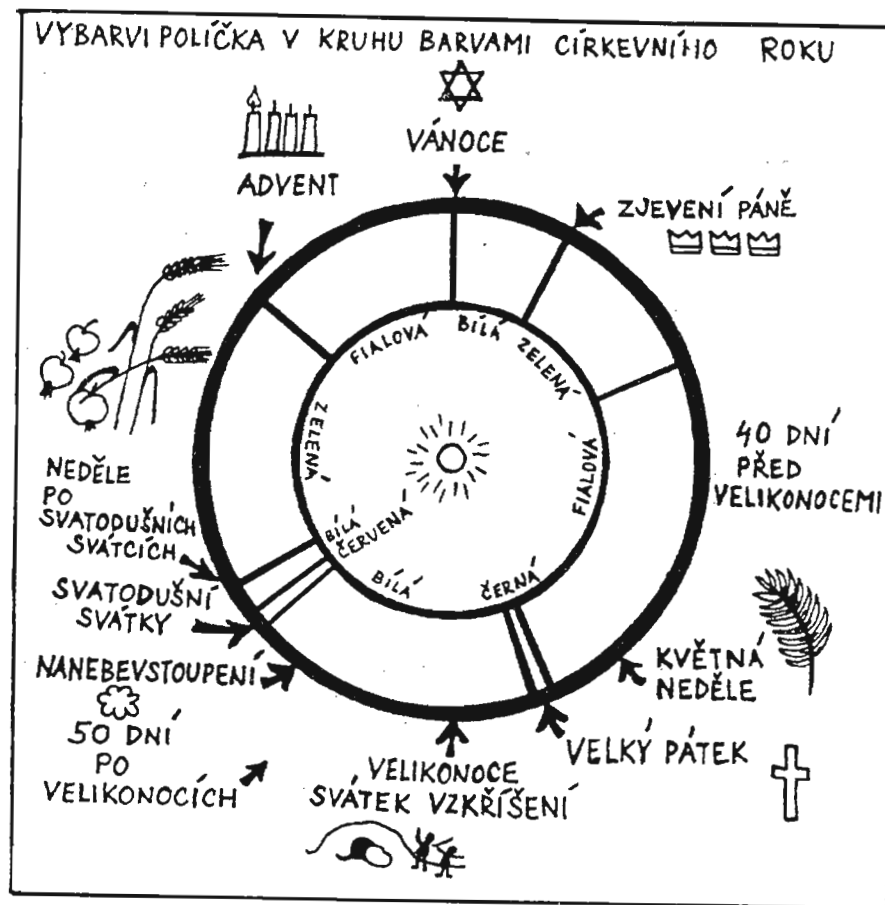
Poprvé v kostele

Ekuména - Adventisté

300 Kavárniček

Skautské prázdniny

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

BECHYNĚ 1999

Ekumenické setkání s biblí a uměním

Už posedmé se ve třetím červencovém týdnu v půvabném jihočeském lázeňském městečku Bechyni sešli lidé, aby se setkali spolu navzájem a všichni s biblickým poselstvím a krásou umění. Každé setkání má ústřední téma, které všechny přednášky i diskuse zastřešuje. Letos to bylo: Ježíš řekl bohatému mládenci: "Jednoho se ti nedostává..." a my se ptáme, čeho se nedostává nám.

Každý den zahajovala sestra Věra Lukášová zamyšlením nad evangelijním textem. Mezi přednášejícími jsme přivítali ThDr. Josefa Dolistu z budějovické theologické fakulty, Janu Šilerovou - biskupku CČSH, Svatopluka Karáska, Radoslava Kvapila, Jiřinu Šiklovou a Simona Schoona z Holandska.

Úterky již tradičně patří Izraeli – letos jsme vyslechli svědectví dvou členek pražské židovské obce a odpoledne velmi působivá slova izraelského violoncelisty a politika Avrama Sely.

Čtvrtky jsou dnem výletů do kouzelných koutů jižních Čech – tentokrát jsme vyrazili na Hlubokou a do Týna nad Vltavou.

Každý den je provázen výstavou obrazů. Smáli jsme se i stáli v zamyšlení nad originálně pojatými kresbami Marie Plotné. Krásným zakončením dne jsou koncerty zahraničních klavírních virtuosů či interpretů staré hudby. Prostředí klášterního kostela s půvabnou diamantovou klenbou jen znásobuje prožitek, o který se pak sdílíme s přáteli u sklenky v některé z místních kaváren.

Týden vyhrazený setkání a naplněný intenzivními zážitky se rychle chýlí ke konci. Sobotní gardenparty v klášterní zahradě, odkud je nádherný výhled do údolí Lužnice s bechyňským mostem, a ekumenická bohoslužba v barokním děkanském kostele na náměstí korunují společně prožité dny.

Bechyně 1999 končí, Bechyně 2000 už začíná - téma zní: Spravedlnost – "hojnější spravedlnost" z Ježíšova Kázání na hoře. Pojed'te také! *Olga Tydlitátová*

Lesonice '99

Byl to opravdu báječný nápad uspořádat soustředění pěveckého sboru "Cantate Domino" na samém začátku prázdnin, kdy ještě nejsou všichni rozjetí na dovolenou. V sobotu 3. července dopoledne jsme se sjeli v počtu 22 zpěváků s rodinami v Lesonicích v třebsčském okrese. Tam jsem měli zajištěno ubytování v bývalém zámku.

Ten den nám počasí od samého začátku přálo, a proto se hned po obědě někteří z nás vydali na průzkum okolních rybníků. V žádném z nich se ale koupat nedalo. Jiní si vyšlápli po turistické značce do lesů a polí. Po večeri se dospělí věnovali zábavě a děti hrám.

Druhý den po snídani (služba ji vytvořila ze společných zásob a podávala se v klubovně) jsme odjeli do Myslbořic na bohoslužbu, při kterých náš sbor zpíval. Vše se konalo v domově odpočinku ve stáří Diakonie ČCE. Kolem dvanácté jsme se vrátili do Lesonic na oběd. Odpolední program si mohl každý vytvořit podle svých představ.

Pondělní dopoledne jsme věnovali sborovému zpěvu. Po chutném obědě většina z nás vyrazila do Jaroměřic nad Rokytnou na návštěvu místního zámku.

Závěrečným dnem bylo úterý 6. července. Dopoledne proběhlo stejně jako obvykle nacvičováním písní pěveckého sboru. Odpoledne bylo volno. V 18 hodin se všichni shromáždili v Kralicích u památníku Mistra Jana Husa. Bratr farář Keřkovský zde měl zajímavou přednášku, během které pěvecký sbor zazpíval několik písní. Potom jsme se rozloučili a odjeli do svých domovů.

Šárka Navrátilová

Lidé byli lepší než jejich vůdcové

*Rozhovor
- poněkud vzpomínkový -
s Jiřinou Šiklovou*

Prof. PhDr. Jiřina Šiklová je vedoucí katedry sociální práce na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy. Dalo by se o ní říci, že je veřejně známou osobností. Publikuje nejen v odborném tisku, ale její články můžeme číst i v novinách a v televizi můžeme občas sledovat její vystoupení v různých diskusích o postavení žen ve světě i u nás. Méně se už možná ví, že prožila dlouhé roky v disentu a že je velkou přítelkyní naší církve. Mezi evangeliky má mnoho přátel, "Třicátníkům" ve sboru v Praze na Jarově ochotně přednáší na nejrůznější náměty sociální práce, letos v lednu se v našem sboru účastnila konference o odkazu prof. Boženy Komárkové a také při ekumenických setkáních s biblí a uměním v Bechyni jsme ji mohli uvítat jako přednášející i jako účastnici. Setkat se s Jiřinou Šiklovou znamená dovědět se něco nového a zajímavého. Tentokrát se náš rozhovor zachytil výročí - 30 let od srpna 1969.

Začal ale otázkou na současnou situaci v naší zemi.

Stalo se u nás zvykem, že lidé nadávají na své elity (*elita je od eleo, tedy ti, co byli zvoleni*) a elity si stěžují na lid, který se stará pouze o vlastní zahrádky a vlastní kšefty a je ochoten, jak již výstižně před staletími napsal kronikář Hájek z Libočan, "na věž kostela místo kříže napíchnout půlku prasete nebo půlměsíc".

Protože elita se dostává častěji ke slovu, psát či mluvit ve svůj prospěch umí lépe než anonymní lid, tak se těch našich lidí trochu zastanu připomenutím, že lidi, zvláště mladí lidé, byli ochotni v srpnu 1969 svými demonstracemi podpořit svoji vládu, ale byla to právě jejich vláda - elita, která je opakovaně zklamala.

Máte Vy osobní zážitek z 21. srpna 1969?

Jako snad každý Pražák šla jsem také na Václavské náměstí. U Muzea byly obrněné vozy, ale s naší československou značkou. Tedy vlastní armáda a vlastní

policie - tehdy SNB - proti vlastním lidem! Před rokem, v srpnu 68, by to bylo nepředstavitelné. K masakru nedošlo, ale mrtví byli. Bylo zastřeleno pět mladých lidí. Uvádí to historik J. Tůma v neprávem opomenuté knize Srpen 69.

Takže jaká byla atmosféra na Václavském náměstí? Co se tam tehdy dělo?

Další mladí lidé postupovali od Můstku vzhůru k pomníku sv. Václava, jako by si chtěli připomenout Halasovo: "myslete na chorál, malověrní, myslete na chorál!" Na zádech měli batohy a v nich kameny přivezené za tímto účelem odněkud z předměstí. Trochu to připomínalo hrdinné Poláky, kteří kdysi vyjeli proti hitlerovským tankům na kobylách se šavlemi. V Polsku ale právě toto se často připomíná, a tím se také nepřímo vytváří image správného Poláka. Hrdina, který je ochoten pro své ideály nastoupit i do nesmyslného střetnutí... Kdo toto počínání uvedl někdy jako obraz Čechů?

Měla jste také kameny?

Neměla jsem kameny, pouze jsem se prodírala spodní částí Václavského náměstí a snažila se vyhnout za každou cenu podchodu (metro tehdy ještě nebylo, jenom podchod mezi Jindřišskou a Vodičkovou ulicí), neboť lidi, kteří byli na druhé straně, volali, že je to past, že policie se tam snaží vtlačit lidi, a tam že je slzotvorný plyn nejhustší. Slzotvorný plyn byl všude. Dioptrické brýle a rukávy černé vesty omotané kolem úst ale dost pomáhaly. Závíděla jsem těm lidem, kteří se na demonstraci vybavili brýlemi na plavání. Neslze-li tolik jako já. Občas se střílelo, ale předpokládala jsem, že je to jenom do vzduchu. S námahou se mně podařilo se protlačit až k rohu Opletalovy třídy, a pak jsem kolem Divadla hudby a ČTK zamířila domů. Teprve k večeru nastoupil nově zřízený pohotovostní pluk VB a shromážděné lidi rozprašil.

Pamatujete se na své pocity?

Dodnes se pamatuji na svůj tehdejší pocit: směs hrdosti na lidi, ke kterým také patřím a kteří se znovu odvážili postavit proti tankům. Čekala jsem, že právě toto povzbudí naše skomírající politiky. Místo toho mrtví byli tajně odvezeni a začalo první zatýkání a vyšetřování podle mimořádného zákonného opatření, které dne 22. srpna 1969 přijalo narychlo svolané předsednictvo Národního shromáždění. Podepsán pod tímto "pendrekovým dekretem" byl tehdejší předseda shromáždění Alexandr Dubček. Petr Pithart kdysi napsal: "Dubčekův podpis pod hanebnou právní

normou... zněl jako srozumitelná výzva k rezignaci, k cynismu: lidi, neblázněte, jděte z těch náměstí domů, vykašlete se na všechno, nic nemá cenu, starejte se jen a jen o sebe, o rodinu, co je doma, to se počítá." Hlavně zachraňte vlastní kůži, sed'te doma, nohy v teple. Idealismu tehdy odzvonili ti samí, i když pod nátlakem, kteří rok před tím lidi ke své kariéře potřebovali.

A co jste si myslela Vy?

Já osobně jsem vždycky považovala Alexandra Dubčka více za symbol než za politika, ale ocenila jsem, že když lidem po návratu z Moskvy oznamoval, že i on Moskevské protokoly podepsal, tak alespoň plakal.

Chápu, že politici různých sort měli chuť právě na tyto události zapomenout. Byl to důkaz, že elita zklamala. Opět! Člověk si upravuje svoje vzpomínky nebo něco vytěsňuje proto, aby si zachoval hezký obraz o sobě i druhých. Proto na výročí srpna 69 tak málo vzpomínáme. Jestliže osmičky na konci letopočtů jsou obvykle výročí našich "hrdinských katastrof", devítky jsou spíše důkazem, že lidé byli lepší než jejich vůdcové, že byli stateční, odhodlaní, ale opakovaně ve svém entuziazmu zrazeni těmi, které si před tím sami zvolili, tedy svoji elitou, politiky. Snad i toto je dobré si někdy uvědomit.

*Rozhovor s profesorkou Jiřinou Šiklovou
připravila Eva Šimková.*

Společenská rubrika - sbor Brno II:

V měsících červenci a srpnu jsme se rozloučili:

- 9.7. Marie Stejskalová z Brna, narozená 1904
- 10.7. Jakub Husák z Brna, narozený 1918
- 23.7. Mária Šandrovicová z Brna - Lesné, narozená 1915
- 30.7. Zdeněk Červinka z České, narozený 1928
- 6.8. Emilie Tesárková z Brna - Chrlic, narozená 1931
- 28.8. Marie Piknová z Brna - Král. Pole, narozená 1907

Společenská

Sbor Brno I

V září a říjnu oslaví své narozeniny:

1. 9.	Flajzarová Sabinav		82
3. 9.	Velebová Jaroslava	Brno-Štýřice	70
4. 9.	Pospíšilová Lýdie	Brno - Královo Pole	50
5. 9.	Matochová Marie	Modřice	86
6. 9.	Pliva Miroslav	Brno-Štýřice	80
7. 9.	Zajdákova Jitka	Brno-Řečkovice	50
9. 9.	Michal Bohumil	Brno-Stránice	40
10. 9.	Vojtišek Tomáš	Brno-Veverí	60
11. 9.	Sedlařík Ladislav	Brno - Komín	91
13. 9.	Lidická Vlasta	Brno-Bohunice	87
15. 9.	Blažková Jarmila	Brno-Komín	40
18. 9.	Marek Jakub	Střelice u Brna	20
20. 9.	Hortová Zdenka	Brno-Starý Lískovec	50
20. 9.	Cetková Pavla	Brno-Stránice	30
22. 9.	Misař Jakub	Brno-Vinohrady	10
23. 9.	Soběslavský Jan	Brno-Bystrc	20
24. 9.	Hejtmánek Jaroslav	Brno-Štýřice	94
28. 9.	Lokaj Petr	Brno - Slatina	40
29. 9.	Musil Petr	Brno-Žabovřesky	40
29. 9.	Hájková Mariana	Brno - Pisárky	10
30. 9.	Prudíková Anna	Brno-město	83
30. 9.	Bačák Jan	Brno - Židenice	92
3. 10.	Kynčlová Libuše	Brno-Královo Pole	80
6. 10.	Gregorová Božena	Brno - město	93
12. 10.	Sheardová Kateřina	Brno - měst	30
15. 10.	Ponížil Jan	Brno-Veverí	40
16. 10.	Jandíková Věra	Brno - Vinohrady	91
17. 10.	Fraňková Anna	Brno-Horní Heršpice	85
17. 10.	Stehlíková Věra	Brno-Stránice	88
22. 10.	Hemerková Milada	Brno - Pisárky	80
23. 10.	Věžíšková Iveta	Újezd u Brna	10
26. 10.	Holešínská Karla	Brno-Černá Pole	81
27. 10.	Hrabovská Světlana	Brno-Nový Lískovec	40
28. 10.	Blažek Martin	Brno-Komín	10
30. 10.	Valešová Jana	Brno-Královo Pole	50
30. 10.	Sedlaříková Marie	Brno - Komín	86

V červenci a srpnu byl pokřtěn:

22. srpna Ondřej Dusík z Brna, narozený 7.12.1979

V červenci a srpnu jsme se rozloučili:

20. srpna Drahomíra Štanclová z Brna, narozená 1908

20. srpna Jindřiška Zezulová z Modřic, narozená 1913

rubrika

Sbor Brno II

Všem blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let:

5. 9.	Ing. Bedřich GOTTWALD z Brna - Král. Pole	79 let
6. 9.	Věra ŠTĚPÁNKOVÁ z Brna	79 let
11. 9.	Vlasta ZAVŘELOVÁ z Brna - Řečkovice	78 let
14. 9.	PhMr. Naděžda NĚMCOVÁ z Brna - Komína	70 let
16. 9.	Ludmila KUNCOVÁ z Brna - Lesné	84 let
17. 9.	Jaroslav VAŠÍČEK z Brna	80 let
18. 9.	Marie KUNDEROVÁ z Brna - Lesné	77 let
18. 9.	Věra FEILEROVÁ z Brna	75 let
19. 9.	Marie HUDCOVÁ z Tišnova	79 let
20. 9.	Marie PIKNOVÁ z Brna - Král. Pole	92 let
22. 9.	Věra VRZALOVÁ z Brna - Lesné	82 let
22. 9.	Božena RAŠOVSKÁ z Tišnova	83 let
22. 9.	Věra HRAZDÍROVÁ z Lelekovic	70 let
23. 9.	Marta PÁNKOVÁ z Vohančic u Tišnova	76 let
24. 9.	Františka TOTUŠKOVÁ z Brna	80 let
26. 9.	Otmár DOLEŽAL z Brna	79 let
28. 9.	Dušan MÁČEK z Brna	77 let
2. 10.	Jan ŠIMSA z Brna - Král. Pole	70 let
3. 10.	Vladimír SVOBODA z Brna	85 let
5. 10.	Olga FRIEDLOVÁ z Brna	91 let
5. 10.	Miloslava ZVOLSKÁ z Brna	77 let
5. 10.	Zdeňka JURÁNKOVÁ z Kuřimi	75 let
5. 10.	Miroslav VLASÁK z Brna - Král. Pole	78 let
6. 10.	Miroslav TUREK z Brna Vrchlického sad	83 let
10. 10.	Věra STOPKOVÁ z Brna	84 let
10. 10.	Ludmila OTOPALÍKOVÁ z Brna - Král. Pole	88 let
10. 10.	Věra OHNUTOVÁ z Brna - Král. Pole	70 let
11. 10.	Zdena BUCHMAYEROVÁ z Brna	80 let
14. 10.	Ludvík STRAKA z Brna - Lesné	88 let
14. 10.	Alžběta CHALUPNÍKOVÁ z Brna - Řečkovice	83 let
14. 10.	Marie TRLIČOVÁ z Brna - Král. Pole	83 let
15. 10.	Marie GERŽOVÁ z Brna	87 let
15. 10.	Valerie KAŠTÁNKOVÁ z Brna - Řečkovice	85 let
15. 10.	Jaroslav STOPKA z Brna - Řečkovice	78 let
16. 10.	MUDr. Albína NINGEROVÁ z Brna	86 let
16. 10.	Jiří POKORNÝ z Dolních Louček	78 let
16. 10.	Milada POSPÍŠILOVÁ z Brna - Lesné	80 let
17. 10.	Drahuše MUSIOLOVÁ z Kuřimi	79 let
18. 10.	Milada HORKÁ z Brna	84 let
18. 10.	Božena FOJTÍKOVÁ z Brna	89 let
20. 10.	Pavla KOUTNÁ z Brna	70 let
21. 10.	Milada VESELÁ z Brna - Ořešná	75 let
22. 10.	Marie PLISKVOVÁ z Brna - Král. Pole	85 let
22. 10.	Ing. Ján DIRHAN z Brna - Černých Polí	85 let
23. 10.	Františka MIKULÍNOVÁ z Brna - Židenice	97 let
29. 10.	František VRASPÍR z Brna - Bystrce	79 let
31. 10.	František VÍTEK z Čebína	76 let

Ekumena

Adventisté sedmého dne

- jsou celosvětovou křesťanskou církví, která ve společnosti na základě Kristova odkazu pracuje v oblasti duchovní, sociální i zdravotní.

Když jsem se chtěla něco dozvědět o práci Církve Adventistů sedmého dne, poprosila jsem o rozhovor bratra Bohumila Dymáčka, kazatele největšího brněnského sboru této církve na Střední ulici 10. Další, méně početné sbory jsou pak na ulici Olomoucké a na Lesné. Při rozhovoru jsem pochopila, že církev je zaměřena nejen na práci duchovní, ale stejnou pozornost věnuje oblasti sociální a zdravotní. Náš sbor se v souvislosti s válkou v Kosovu setkal s nadací Adra, která tehdy organizovala humanitární pomoc. Adra je nedílnou součástí církve adventistů, ve světě pracuje už přes 30 let, u nás od r. 1992. Finančně je zajišťována příspěvky členů církve, sponzorskými dary a státními dotacemi. Je založena na dobrovolné práci. Česká Adra, jejíž ústředí je v Praze, má jen 7 stálých zaměstnanců a je zaměřena zejména na Kosovo a Ukrajinu. Adventisté ve světě zřizují školy, univerzity, nemocnice, domovy důchodců a sirotčince, rozhlasové stanice a nakladatelství. Pro vzájemnou pomoc členů sborů funguje v církvi organizace Tabita. Na rozdíl od naší církve jsou adventisté finančně nezávislí na státních dotacích. Veškerou činnost církve pokrývají příspěvky věřících. Dary jsou projevem vděčnosti a kde není vděčnost, není poslušnost. Členové církve jsou k vděčnosti vychováni. Sbory jsou spravovány výbory, které mají rozličné pracovní sekce jako křesťanské domovy, kontakt s veřejností, děti a mládež apod. Obdobou našich sborových shromáždění jsou u církve adventistů členská shromáždění, často zaměřená i na personální problémy. Pracuje se ve skupinkách na základě předběžných písemných připomínek členů sboru. Kazatelé mohou mít vysokoškolské teologické vzdělání získané na naší teologické fakultě či některé univerzitě Církve adventistů s. d. v Německu, Francii, Anglii a USA, nebo mohou být absolventy čtyřletého teologického semináře v Sázavě v Čechách.

Nemusím připomínat, že církev Adventistů se hlásí k reformaci, že vznikla v Americe a k nám přišla na samém konci minulého století, že má ve světě více než 10 milionů pokřtěných členů a v České republice na 8 tisíc. A že jako sedmý den – den odpočinku – slaví sobotu. Na nástěnce na fáře bude po celý měsíc letáček, který vás může o této církvi podrobně informovat. Nyní si raději přečteme co napsal pro naše Setkávání bratr kazatel Dymáček o sobotě jako dni odpočinku.

Tento den vnímáme jako dar, který Bůh člověku odevzdal již při stvoření, a který jako výraz přátelství člověku stále znovu nabízí. Sobota se promítá do našeho života už v čase přípravy, a to v pátek odpoledne. Je to čas určený na úklid, nákup, okoupaní a další věci, aby sobota nemusela být rušena všedními starostmi. Člověk má právo hodit v sobotu všechny starosti za hlavu. V pátek večer se většinou sejdeme společně s dětmi k rodinné pobožnosti. Vedle čtení textu z Bible si povyprávíme o tom, co jsme prožili v minulém týdnu. V sobotu dopoledne jsme pravidelně na pobožnosti v modlitebně a nedovedu si ani představit, že bychom mohli být někde jinde. Pobožnost trvá obyčejně celé dopoledne. Odpoledne bývá program v modlitebně, nebo je možno být s rodinou v přírodě, jít na návštěvu, něco si přečíst, případně jinak sobotu svátečně využít podle přání každého jedince. I když má každý člověk jiné potřeby a jiné možnosti, přece prožívání tohoto dne je zásadně odlišné od pracovních nebo jiných volných dnů. Vnímáme to biblické: "pamatuj, že ti má být tento den svatý." Večerem sobotu končíme. Vzpomínám rád na večery, kdy jsme seděli někde na kraji lesa a zpívali nějakou večerní píseň. Člověk se cítí být blíž jeden k druhému a především blíž Bohu.

B. Dymáček/ L. Marková

Ze sboru Brno – Husovice

Náš sbor v současné době zažívá velké změny. V srpnu ukončil tříletou službu farář sboru bratr ThDr. Bedřich B. Bašus. Jsme mu vděční za nabídku jeho služby v době, kdy jsme neúspěšně kontaktovali několik našich kandidátů na místo faráře. Bratr Bašus měl vždy precizně připravený projev – ať již v kázání, na biblických hodinách, tak i při různých zajímavých přednáškách.

Od začátku září začíná ve sboru pracovat nový farář – Štěpán Hájek, dosud farář v Horních Dubenkách. Mnozí členové sboru od něj očekávají nové oživení ve sborovém společenství. Především opět ožívá sborový dům nastěhováním mladé rodiny se čtyřmi dětmi. Samozřejmě je hlavní pozornost upřena na bratra faráře. Vždyť v církvi platí za řečníka oslovujícího všechny generace. A všeobecně známý je i jeho vztah k umění, které dokáže spojit s bohoslužbou.

Od zimních měsíců mnoho členů sboru aktivně spolupracovalo na rozsáhlé rekonstrukci sborového domu, včetně farního bytu. Chceme, aby se u nás celé rodině Hájků líbilo.

Slavnostní pověření ke službě faráře sboru seniorem Pavlem Kašparem bude v neděli 26. 9. ve 14.30. Srdečně zveme.

Vladimír Zikmund

Svát'a Karásek v Brně

V sobotu 9. 10. v 19 hodin bude mít v Červeném kostele koncert br. farář Svát'a Karásek se skupinou Pozdravpámbu.

Z Kavárničky:

Víte, že:

- ◆ Kavárnička byla založena 29. září 1993
- ◆ 1. září 1999 je 300. setkání jejich účastníků
 - ◆ první program organizuje sestra PhDr. Věra Doleželová a druhý program Mgr. Kornelie Křehlíková
- ◆ na všech programech se podílí mnoho bratří a sester
- ◆ za těch 300 setkání bylo 300 duchovních zamyšlení a slyšeli jsme 37 různých vyprávění, 13 životopisů
- ◆ 59 přednášek, 77 čtení článků či povídek, přes 100 básní, 20 vyprávění z cest, 15 připomínek výročí
- ◆ 58 hudebních programů, 32 x program zv. Pele-mele, viděli jsme 16 promítání (diapositiv, film...) atd.
- ◆ absolvovali jsme 7 zájezdů
- ◆ přivítali jsme hosty z Francie(10), z Německa (2), z Ameriky(12)
- ◆ za tu dobu bylo Pánem odvoláno 12 bratří a sester – účastníků Kavárničky, mezi nimi iniciátorka Kavárničky sestra Hana Procházková
- ◆ i nadále chceme Kavárničku navštěvovat a zveme i nové zájemce

S vděčností za Kavárničku zpíváme píseň:

*Pomáhal nám Hospodin, pomůže i dále,
pročež v něj jen skládáme doufání své
stálé!*

Kornelie Křehlíková

Domácí pobožnost

Gn 2,1-3

Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.

Všechno stvoření bylo dokončeno. Sedmý den, neděle, je vrcholem všeho stvoření. Byla dokončena země se všemi svými zástupy. Země byla dokončena se vším, co k ní patří. Byla dokončena, nebo také naplněna, ucelena, dovedena k úplnosti, prostě už obsahovala vše, co bylo potřeba. Hospodin nic nevynechal.

Bůh Stvořitel stvořil pěknou řádku věcí. Ale nyní – konec tvoření, odpočinek. Bůh přestal konat své dílo, přestal pracovat. Proč? Často si Pána Boha lidé představují jako hodného staríka shodně dlouhým plnovousem – pak je to jasné. Stvořit takovou parádní zeměkouli, nebe a všechno, co na nich je, to dá zabrat. Dědoušek se prostě unavil, tak proč by si nedal chvilku pauzu, vždyť zítra může pokračovat.

Tak takhle ne. Bůh přestal pracovat, to ano, ale nikoli proto, že by byl unaven, že by již neměl sílu tvořit dál. Skončil proto, že učinil vše, co si předsevzal. Mohl by klidně pokračovat v tvoření dál, donekonečna, ale – on nechtěl. A to je ten důvod, proč přestal. Uskutečnil své záměry a nyní chce u svého stvoření zůstat. Ted' se chce radovat s tím, co stvořil, hlásí se k tomu, nehází své stvoření za hlavu. Bůh vytvořil podmínky pro nový život, pro život, který má dostatek všeho, pro život, kterému nic nechybí. Ted' se však zastavil, aby si se

svým stvořením také mohl užít, aby s ním mohl vytvořit společenství.

Nastal tedy den sedmý, den odpočinku, den, kdy Stvořitel odpočívá ve společenství svého stvoření. Člověk byl stvořen den před tím, v šestý den. Sedmý den byl prvním dnem jeho života. A podívejte, první den svého života člověk prožívá tak, že odpočívá se svým Bohem. Sedmý den je tedy prvním dnem, kdy je stvoření kompletní, hotové a od tohoto dne začíná fungovat, od tohoto dne je na zemi všechno tak, aby země mohla v plnosti žít. A proto Hospodin den sedmý požehnal a posvětil.

Ze všeho doposud řečeného ale vyplývá: i my jsme Boží stvoření, proto platí sedmý den i pro nás. Ale pozor, není to povinnost, je to nabídka: Bůh se i kvůli nám zastavuje a chce s námi navázat úzký kontakt, chce s námi slavit svůj den. Toto vše učinil kvůli nám a teď se s námi chce společně radovat jako Otec se svými dětmi. Pro toto vyhradil jeden celý den, takový den, který má všeho dost. Má vše, protože je v něm přítomen Bůh, a právě tím je tento den svatý. Hospodin si na své stvoření a na člověka udělal čas. A co na to člověk? Udělá si čas na Hospodina, na svého Otce a Stvořitele?

Neznamená to ovšem, že v pondělí se zase vrátí vše zpět do starých kolejí, že si Hospodin půjde po svých a člověk od něj má zase na týden pokoj. Bůh nás stvořil proto, abychom s ním vytvořili společenství, skupinu, abychom spolu mohli hovořit. Možná si to neuvědomujeme, ale Bůh s námi chce být pořád. A k tomu, abychom byli s Bohem, není nutné přestat pracovat. Neděle je významný den a oddělený pro Hospodina, pro společenství s ním, ale zbylé pracovní dny nejsou bez Boha.

Naopak. Bůh nám nabízí své požehnání a posvěcení i pro všední život, právě pro ten všední život. Není to tak, že by Hospodin chtěl, abychom si k němu vždycky jen odskočili na jeden den. Bůh si na nás dělá nárok každý den, každou minutu, každou vteřinu. Takže až půjdete v neděli večer spát, uvědomte si, že neděle nic nekončí, že i pondělí a úterý atd. jsou dny Hospodiny, a proto se snažme i do těch všedních dnů přenést alespoň kousek neděle, jak pro sebe samotné, tak pro ty, které potkáváme denně na ulicích a ve školách. Pak se náš život může stát jednou velkou nedělí, jedním velkým obecnstvím a společenstvím s Bohem, jednou velkou radostí. A jsem si jist, že k takové naší snaze Hospodin s radostí přidá své požehnání a posvěcení.

Hospodine, ty jsi nám daroval neděli, daroval jsi nám společenství s tebou, udělal sis na nás čas. Vyznáváme, že velmi často nemáme sílu odpovědět na tvé pozvání k tobě, ke společné radosti, protože se zavalujeme vlastními starostmi a strachy. Prosíme tě, měj s námi trpělivost v našich pádech a v naší neschopnosti odpovědět na tvoje slovo a tvé volání. Prosíme tě, abys nám k tomu dal sílu. Dej, ať dokážeme z celého srdce slavit tvůj speciální den, neděli, ale také každý další všední den, ať se dokážeme radovat z tebe, sami ze sebe a ze všeho, co jsi pro nás stvořil, ze všeho dobrého, co máme kolem sebe. Dej, ať toto dobré dokážeme rozeznat i v těch nejběžnějších věcech a také v lidech. Uč nás, prosíme, jak zacházet se svými životy, aby se staly jednou velkou, slavnou a radostnou nedělí. Amen.

Píseň: EZ 367 – Studně nepřevážená

Petr Gallus

Nové evangelium ?

Staršovstvo sboru v Brně I zve všechny zájemce na kázání a přednášku prof. ThDr. Petra Pokorného, DrSc., z Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy, která se koná v neděli 10. října 1999.

Bratr Pokorný bude nejprve kázat v Betlémském a Červeném kostele a odpoledne ve 14 hodin bude mít na faře v Opletalově přednášku na téma: Nově objevené evangelium Spasitele s možností rozhovoru. Srdečně zveme všechny zájemce.

Oči dokořán

Ve dnech 24. 9 až 15. 10 bude v Červeném kostele instalována 7. celostátní přehlídka výtvarných prací žáků základních uměleckých škol.

Výstava bude otevřena každý všední den v 10 – 12 a 14 – 16 hodin. Slavnostní vernisáž bude v pátek 24. 9. v 15 hodin.

Varhanní koncert v Blahoslavově domě

Jako zahájení nové řady (1999/2000) bude 7. listopadu v 5 hodin odpoledne. Hana Kaslová - Ryšavá přednese skladby těchto autorů: J. F. N. Seger, F. Couperin, J. Alain, D. Milhaud, B. Martinů, J. Langlais. Koncert se koná za podpory Alliances Francaise. Srdečně zveme.

“Jak raději ani nečíst bibli”

je název přednášky, kterou připravuje Jan Keřkovský, farář ČCE v Třebenicích. Bude hostem v Blahoslavově domě v neděli 31. října. (Některí si vzpomenu, že to datum označuje památku světové reformace.) Náš host bude kázat při ranních službách Božích a při sborovém odpoledni (ve 14.30) prosloví oznámenou přednášku. Do Blahoslavova domu zveme všechny, kdo se chtějí s naším hostem setkat a být při sborovém odpoledni s námi.

Třikrát Blažkov

Trosečníci z Blažkova - I

První seniorátní běh Blažkova byl pro děti od 1. do 5. třídy a vedli je Marie Matějková a pan farář Tomáš Trusina spolu se čtrnácti mladšími vedoucími. Chutná jídla vařila Martina. Každý rok pro nás připravují celotáborovou hru – letos to byli "Trosečníci". To byla hra, kdy jsme vypluli se společností Fischer na moře a pak jsme ztroskotali na pustém ostrově. Podle místa, kde se která skupina zachránila, mohla si dát jméno. Byly to: Bublinková laguna, Hluboká mělčina, Záliv strakoocasého delfina, Velké Antily, Rejnočí zátoka, Zlaté pobřeží. Všechny další hry v táboře byly vlastně povinnostmi trosečníků. Bojovali jsme o vodu, hledali ovoce, lovili ryby a když přšelo, učili jsme se v jídelně řemesla. Při dopoledním programu byly odbornosti. To jsme se učili např. ruční práce, lodě, kartografii, znakovou řeč. Za splněné odbornosti jsme dostávali barevný korálek, největší byl modrý za zkoušku mlčení (12 hodin). Ty jsme si navlékali na kožené šňůrky. Každý rok se mi táborové hry líbí. Také byly báječné večerníčky. Vedoucí nám hráli pohádky, ale trochu jinak. Třeba O Smolíčkovi: Smolinko, pacholinko, otevři nám malinko, máme pro tebe řasenku Margaret Astor. Večer byl nástup a den končil večerkou, byla to písnička Den skončil, půjdem spát, kterou zpívali vedoucí.

Blažkov se mi zdá být velice příjemně prožitou rekreací.

Anička Přikrylová

Dovolená na Blažkově - II

První týden pobytu na Blažkově organizovaného sborem Brno I proběhl v týdnu od 24.7. do 31.7.1999. Pro mnohé rodiny nejenom našeho sboru se setkávání v blažkovském letním středisku stala již neodmyslitelnou součástí letní dovolené, kterou je možno strávit v úzkém kontaktu s přáteli, se kterými se sice během roku můžeme vidat při pravidelných nebo příležitostných církevních akcích, ale při nichž málokdy máme dostatek času na vlastní sblížení, rozhovory a diskuse na témata, která nás zajímají nebo by nás alespoň zajímat měla. Někteří letošní účastníci vzpomínali, kolikátého pobytu v nepřetržitě sledu za sebou se již zúčastňují ("slavilo" se i "výročí 20 let") – přesto však nebyl pozorovatelný generační posun, přítomní reprezentovali věkové spektrum od 2 do 60 let.

Vedení a precizní organizaci celého týdne si vzal na starost již tradičně "opravdu naposledy" bratr Pavel Nagy (všichni vyjádřili naději, že tato tradice vydrží), v jehož osobě je tato funkce vždy spojena i s vařením, technický provoz zabezpečovala mládež (která před dvaceti lety patřila k nejmladším a k nejobletovanějším účastníkům), nedělními bohoslužbami v Blažkově a stručnými a přitom výstižnými úvahami nad vybranými žalmy a textem Gal 5, 22-23, které byly součástí ranních a večerních pobožností, všem posloužila sestra Hana Najbrtová.

Máme radost z toho, že na letošní setkání na Blažkově přijal pozvání náš patnerský basilejský sbor, přijely rodiny Fauquex a Reymond s dětmi, které v počtu deseti osob zastupovaly přibližně pětinu přítomných účastníků. Svou nepředstíranou upřímností a snahou o zapojení se do veškerého dění (bratr Stephane Reymond se iniciativně ujal hraní na harmonium) a o maximální vzájemné sblížení naši hosté velmi obohatili celkového ducha setkání. Při nenásilné organizaci programu celého týdne (časy jednotlivých jídel a pobožností byly přísně dodržovány – rozhovory, diskuse, výlety, procházky, sportování, individuální odpočinek, večerní zábava apod. vyplynuly spontánně ze situace nebo byly na místě připraveny a musely respektovat pouze hlavní body denního řádu a biologickou potřebu minimální doby spánku) jsme stačili vnímat i nádherné letní počasí a hezké okolní prostředí, na což jsme byli upozorňováni zejména našimi hosty.

Hezké společné strávené chvíle uběhly velmi rychle, loučení mělo tentokrát polo-oficiální ráz, neboť naši hosté z Basileje nám chtěli upřímně poděkovat za tuto příležitost společného setkání a vyjádřit naději, že naše vzájemné kontakty se budou v rovinách duchovních i lidských nadále udržovat a ještě více prohlubovat – trochu jinou formou, ale prakticky totéž jsme našim hostům sdělili i my, navíc s přáním bezpečného návratu domů a žádostí o vyřízení pozdravů v Basileji.

Jako každoročně jsme se rozjížděli s pocity vzájemné křesťanské sounáležitosti – tentokrát snad rozšířenými vědomím o bezvýznamnosti reálné vzdálenosti mezi sebou - s přáním znovu se sejít příští rok na Blažkově.

-vm-

Blažkov - III

Termín: 31.7 – 7.8.1999

Duchovní vedení: Jiří Gruber

Technické vedení: Pavel Bureš

Příprava her pro děti: Dáša Vtípilová

Vaření: L. Marková a A. Šebestová

Účastníci: asi 50, z toho polovina dětí

Téma: Sedm dnů stvoření. Význam světla, vody, rostlin, slunce, zvířat a odpočinku pro život člověka

Společná čtení: Anselm Grün - Proměňující moc víry

Večerníčky: biblické obrázky Kees de Korta

Večerní rozhovory: o misi, o přizpůsobování se světu, o rozkolech v církvi

Pracovní činnost: loupání kůry z pokácených stromů, kopání a vybírání jímky, sbírání šišek, řezání dřeva

Dobrovolná činnost: ranní koupání v řece

Na závěr jsme účastníkům položili otázku, co se jim při tomto pobytu líbilo a co nelíbilo:

- Vedení bez jakékoli stížnosti, výborná kuchyně, skvělý a bohatý program pro dospělé i pro děti, Jednu chybu jsme přece jen našli. Ten týden byl nějak krátký na to, jak to tu bylo prima.
- Myslím si, že byly příliš dlouhé pobožnosti pro děti, které nebyly schopné udržet pozornost. Dle našeho názoru byla věnována velká pozornost společným programům pro dospělé. Myslíme si, že by byly dostačující večerní rozhovory. V táboře je velmi špatně vybavená lékárnička.
- Líbila se mi stezka odvahy a různé dětské hry a soutěže, výlety, procházky, koupání a táborák.
- Líbilo se mi skoro všechno, nelíbil se mi program pozdě do večera.
- Ocenila jsem nesmírně kvalitní programy pro děti i pro dospělé a je škoda, že se vzhledem k většímu počtu malých dětí nemohli všichni dospělí programů zúčastnit. Ale bylo to i tak výborné.
- Velmi dobře měl pan farář připravený program pro děti. Také bylo velmi zajímavé čtení z bible pro dospělé. Cením si to zvláště proto, že mi duchovní vzdělávání chybí. Také bratr Bureš byl velmi šikovný a chválím ho. Vzhledem k počtu malých dětí by bylo dobré vybudovat několik prolézaček pro děti a pár jednoduchých houpaček.

Chtěla bych vás dnes upozornit na sličnou knížku, kterou v loňském roce vydalo nakladatelství EMAN.

Knížka se jmenuje

„Hrajeme si v Boží zahradě“

a sestavila ji Tinie de Vries, takže je to překlad z holandštiny. V českém vydání ji nápaditými ilustracemi se špetkou laskavého humoru doprovodila Jitka Hájková.

Podtitul zní Příručka pro katechezi dětí, což by případného zájemce mohlo i odradit, ale cožpak rodiče i prarodiče ne-

potřebují nějakého dobrého rádce při vše-
tečných i vážných otázkách svých potom-
ků? Jak poutavě vysvětlit nejmenším i vět-
ším, co je to církev a společenství? Co je
bohoslužba, kdo je Bůh a jaký je? Proč se
máme modlit? Kdy a jak?

Knížka „Hrajeme si v Boží zahradě“ je
dobrý průvodce křesťanskou výchovou.
Neměla by chybět v žádné mladé rodině a
návod v ní najdou i babičky a dědové, kteří
si dělají starost o cestu víry svých vnoučat.
Na počátku je krátká kapitola o tom, jak
knížku používat a potom následují oddíly:
Církev, Spolu slavíme - spolu tvoříme
sbor, Křest, Večeře Páně, Velké svátky,
Bible, Kdo je Bůh a jaký je, Modlitba, Ži-
vot a smrt. Knížka tedy nechce nic důleži-
tého zamlčet a zmiňuje se o všem, co by
mělo dítě „vystudovat“ v rodině. A věřte, i
dospělý tam najde leccos, co ho obohatí.
Třeba vyprávění o církevním roce, který
začíná dobou adventní čtyři týdny před vá-
nočními svátky. Protože v rané církvi
mnoho lidí neumělo číst a neměli žádný
kalendář, ale potřebovali vědět, ve kterém
období velkých křesťanských svátků se na-
cházejí, znázorňovali si to pomocí barev.
Na vnitřní straně obálky časopisu vidíte,
jak to vyjádřila ilustrátorka. Ale proč tam
má být zelená, fialová, bílá nebo červená
barva, to už si musíte přečíst sami v knize.

*Kniha má přijatelnou cenu 160,- Kč a
lze si ji prohlédnout a objednat ve farní
kanceláři.*

*Přeji vám mnoho radosti, až si budete
hrát se svými dětmi a vnuky v Boží
zahradě.*

Eva Šimková

Skautské prázdniny

Téměř všechny skautské oddíly v čase
letních prázdnin pořádají své tábory, které
zpravidla bývají vyvrcholením jejich celo-
roční činnosti. Ani my nejsme žádnou vý-
jimkou. Letos jsme byli na našem tábořišti
u Horní Čermné v Orlických horách (kam
jezdíme již od roku 1993) na přelomu
prázdnin. Rád bych vám ve stručnosti
představil, co jsme na našem táboře dělali.

Celý táborový den začíná v 7:00 budič-
kem, pak je rozcvička, mytí, snídane a
nástup ke vztyčení státní vlajky. Po nástu-
pu následuje program, většinou pracovní,
který jsme vyplňovali dostavbou tábora,
nošením dříví nebo brigádou v blízkém le-
se. V programu mezi svačinkou a obědem
jsme se většinou něco učili. Buď všichni
dohromady, nebo v tzv. kroužcích (ruko-
dělňá, výtvarný, divadelní, luční moudrost
atd.). Po obědě a volnu jsme se vrhli do
naší dlouhodobé hry, která začala již ve
školním roce a na konci tábora měla vyvr-
cholení. Hra byla na téma vikingové a ob-
jevovali jsme bájnou zemi Vinnland. Pro-
gram před večerí byl většinou určen spor-
tování (fotbal, baseball, volejbal atd.). Před
večerkou, která byla ve 22:00, jsme se
ještě sešli u ohýnku při zpívání. Počasí
nám letos přálo a celý tábor byl vydařený.

Dalo by se říci, že tábor je to jediné,
kam skauti o prázdninách jezdí. Aby mo-
hli vedoucí další rok vést bez potíží oddíl,
je potřeba, aby někde načerpali novou
energii, vědomosti a nápady a k tomu
slouží tzv. lesní kurzy. I my jsme letos byli
na různých lesních kurzech a to v počtu
pěti lidí. Kurzy byly povedené a tak věří-
me, že se nám i tento rok bude dařit.

Marek Baláš

*Mill mladí čtenáři, tak vás tu pěkně po
prázdninách vítám na stránkách našeho
časopisu a pevně věřím, že nám ten další
školní rok přinese mnoho dobrého. Pokud
jste o prázdninách, které nedávno skonči-
ly, prožili něco nádherného, zkuste se
o tento zážitek s námi podělit tak, že nám
o něm napíšete do redakce. Už se těším na
vaše dopisy.*

*Za láskou se dá jít až na konec
světa. A při troše dobré vůle ještě
dál.*

J. Werich

Pokrok

Jeden člověk se vydal do rozsáhlých
amazonských pralesů. Pátral po ložiscích
ropy a měl úspěch. První dva dny se do-
morodci, které měl jako nosiče, přizpůso-
bovali pochodu v rychlém tempu, k němuž
je bílý muž nervózně nutil.

Ale třetího dne ráno se před něj mlčky
postavili. Stáli bez hnutí s nepřítomným
výrazem.

Bylo jasné, že vůbec nemají v úmyslu dát
se zase na cestu.

Průzkumník netrpělivě ukazoval na ho-
dinky, mával rukama, aby hlavnímu nosiči
ukázal, že je třeba jít dál, protože je málo
času.

„Nejde to,“ odpověděl klidně hlavní no-
sič, „tito muži šli příliš rychle a teď čeka-
jí, až je dohoní jejich duše.“

*Lidé naší doby jsou stále rychlejší. A
jsou také neklidní, zmatení a nešťastní.
Protože jejich duše zůstala vzadu a nemů-
že je dohonit.*

*(Z knihy Další příběhy pro potěchu duše
– Bruno Ferrero)*

Jak jsem byl poprvé v kostele

- anketa -

Sice se to odehrálo již velice dávno, před 12 lety, ale téměř přesně si na to pamatuji. Bylo to o Vánocích, protože tenkrát jsme chodili do kostela pouze na Vánoce a na Velikonoce. Dříve jsem chodil s tátou do katolického, ale tam jsem se bál obrazů a soch a vůbec to prostředí na mne působilo depresivním dojmem, doprovázeného ještě "vůní" kadidla. A navíc jsem ničemu nerozuměl.

Pak jsem šel jednou s mámou do kostelíku na Pellicově. Tam na mne dýchla pohodová atmosféra prosvětleného kostela a nejvíce mne upoutalo oslovení pana faráře Pokorného: „Bratři a sestry,..." Velice se mi tam zalíbilo a od té doby jsem do kostela začal chodit rád.

student 21 let

Červený kostel vyhlíží poněkud kafkovsky. Vzbuzuje dojem opuštěnosti a vypadá záhadně. Vnitřek budovy tyto představy potvrzuje. Přestože jsem neočekával žádnou výzdobu podle zásad protestantské strohosti, téměř zcela prázdný kostel mě i tak překvapil, nikoliv zaskočil. Další příznivou změnou bylo, že bohoslužbu vedla paní farářka, tedy žena, což většinou není obvyklé. Poté, co nás obřadně přivítala, nejdříve vypočítala světské záležitosti (např. kdo zamete prach aj.). Došlo na zpívání, které snad bylo i zdoluhavé a při kterém jsem nakukoval lidem přes ramena do zpěvníků; jim to dlouhé nepřišlo.

student 19 let

Již několik dní předem jsem cítila radost či vzrušení, které znamenalo, že se na návštěvu bohoslužeb těším. Tento pocit se jen těžko popisuje. V neděli dopoledne do-

stoupil vrcholu, který by se dal přirovnat k těšení se na slavnost – výjimečnou událost.

Všichni jsme se umyli, učesali, slavnostně oblékli, otevřeli svá srdce. Do kostela jsme přišli těsně před desátou, aby náš chlapec, který nemá dva roky, nerušil ostatní. Ale i on zažíval pravděpodobně zvláštní pocity. Byl to on, kdo byl poprvé v kostele. Tak jako na nás, i na něho dýchla zvláštní neopakovatelná atmosféra, která se objevuje jen na jediném místě a nikde jinde. Přesto, že v kostele nejsou obrazy, díval se vykulenýma očima a otevřenou pusinkou.

Posadili jsme se do lavic. Po zahájení bohoslužby zazněla varhanní hudba, která celkovou atmosféru násobila. V tu chvíli jsem si uvědomila, že také prostřednictvím umění se může člověk přiblížit k Bohu, otevřít své srdce, očistit svou duši. Hudba a zpěv bratří a sester.... Krása.

Kéž by naše srdce byla otevřená nejen v neděli dopoledne, kdy nám pan farář zprostředkovává evangelium. Kéž by naše srdce zůstala naplněna láskou, kterou nás Bůh učí.

učitelka 43 let

Byl jsem překvapen, že tam bylo hodně mladých lidí. Čekal jsem spíš starší osazenstvo. Tak se mi líbila hra na kytaru a že písničky byly melodií podobné běžným písním. Vádil mi borec, který seděl za mnou a řval mi do ucha. Měl hrozně silný hlas a nekontroloval ho. Tak by mohly být větší rozestupy mezi lavicemi, protože jsem se tam nějak nevešel.

student 19 let

Líbila se mi přátelská atmosféra a pojetí skupinového setkání. Čekala bych spíš vyšší věkový průměr a možná autoritativnější pozici faráře (asi pod vlivem infomací o katolické mši)

studentka 21 let

Poprvé jsem se vypravila do kostela 2. května tohoto roku.

U vchodu mě uvítal pán slovy: "Vy vypadáte, že umíte francouzsky." Když jsem ho ujistila, že tomu tak není, obdržela jsem jako ostatní překlad kázání. Ten den u nás byli na návštěvě bratři ze sboru Francouzské reformované církve v Basileji a kázal J. D. Wohlfart.

Sedla jsem si do jedné ze zadních lavic, ještě jsem nesměle nakoukla do zpěvníčku a pak jsem ho zase odložila. Kostel se pomalu zaplňoval, celkem mě udivilo, kolik se sešlo věřících. Průběh bohoslužeb

jsem pozorně sledovala. Věděla jsem, že se bude slavit Večeře Páně a dělala jsem si těžkou hlavu z toho, zda se jí mohu zúčastnit. Nakonec jsem se rozhodla pro přijetí chleba a vína. I zvyk při odchodu z kostela se rozloučit s věřícími podáním ruky mě mile překvapil.

Po celý zbytek dne jsem měla slavnostní náladu a byla jsem naplněna radostí.

technička 44 let

- ◆ Nechápala jsem proč musím vstát při četbě z Písma.
- ◆ Nenašel se pro mě žádný volný zpěvník.
- ◆ Kázání mě oslovilo, musela jsem však odejít, když se mi probudilo miminko.
- ◆ Pohltit mě pocit odcizení mezi tolika návštěvníky kostela.
- ◆ Zachránilo mě posezení na faře, kde se mě ujala jedna sestra.

žena na mateřská dovolená, 24

Vzpomínka na bratra architekta Čestmíra Šlapetu

Bratr Čestmír Šlapeta býval řadu let členem ostravského sboru Českobratrské církve evangelické. Známý architekt, autor četných moderních staveb, především na severní Moravě, měl k Brnu vřelý vztah i proto, že zde našel svou ženu Hannah roz. Šimkovou, členku našeho sboru. Svatbu měli v roce 1952 v Červeném kostele. Pro své moderní názory na architekturu byl v době vládnoucího názoru socialistického realismu pronásledován, a tak v roce 1969 emigroval.

Po listopadu 1989, když náš sbor měl problémy s ozvučením Červeného kostela, vzpomněl si JUDr. Vladimír Ptáček na architekta Šlapetu jako na výborného akustika. Jednání bylo rychlé a úspěšné. Bratr Šlapeta ochotně v co nejkratší době vypracoval studii a spolu s německými přáteli instalovali celé zařízení, na něž také podstatnou částí finančně přispěli. K akustické studii připojil také návrh na případné budoucí řešení celého osvětlení kostela. Do svobodné republiky se architekt Šlapeta dvakrát vrátil, aby uspořádal svoje dílo a uložil je v archivu. Vysoký věk devadesát let a nemoc mu zabránily, aby přijel potřetí, kdy v celém Červeném kostele byla kázání už dobře slyšet.

1. července 1999 architekta Čestmíra Šlapetu Pán života a smrti odvolal.

bš

Zprávy ze staršovstva

Brno I

Na první poprázdninové schůzi bylo upřesněno rozdělení členů sboru do jednotlivých obvodů, které bude mít na starosti vždy jeden z presbyterů (celkem 20 obvodů). Znovu se jednalo o možnostech zlepšení vytápění Červeného kostela. Další schůze se sejde již 4. října a 11. října bude mimořádná schůze, která se bude zabývat podněty z ankety, které podle jednotlivých témat zpracují trojice presbyterů.

Kladně byly hodnoceny oba prázdninové pobyty na Blažkově a soustředění pěveckého sboru v Lesonicích. Bylo konstatováno ukončení prací na rekonstrukci plynové kotelny na Pellicově a projednány následky poruchy přípojky vody v této budově. Byl schválen plán bohoslužeb do konce roku. Bylo rozhodnuto o využití oken fary do Joštovy ulice k informacím o životě našeho sboru. Na nový koberec v hlavním sále a opravu čalounění židlí (poděkování patří bratru Janu Pospíšilovi) bylo vynaloženo 32 tisíc Kč (financováno z daru partnerského sboru v Basileji). Jakmile to dovolí finanční prostředky bude, podobně upravena místnost, kde se schází děti a mládež. Bylo poděkováno sestře farářce za reorganizaci sborové knihovny, která je umístěna v učebně. Staršovstvo odsouhlasilo, aby texty nových písní, které se ve sboru budou zpívat s kytarou, byly rozmnoženy a svázaný kroužkovou vazbou. Jednalo se také o lepším využití nájemních prostor na Opletalově. jg

Brno II

Staršovstvo se po prázdninách sešlo 13. září. Zabývalo se mj. běžnými správními a hospodářskými otázkami, nadto také přípravou konfirmace (19. září). V průběhu jednání přišly opět ke slovu otázky možnosti postupné profesionalizace vedení sborového hospodaření a správy sborových budov. Staršovstvo vedlo rozhovor o možnostech rozšíření podob aktivní účasti na konání služeb Božích. Podstatnou součástí jednání byl podnět představenstva střediska Diakonie ČCE v Brně k volbě představenstva nového. Dosavadní představenstvo, jehož funkční období má podle řádu Diakonie skončit, navrhlo jednotlivé kandidáty do představenstva nového. Je jich celkem 12 a jsou mezi nimi členové všech čtyř sborů ČCE v Brně i zástupci Evangelické akademie, správy města i zaměstnanců střediska. Navrzení kandidáti již dříve se střediskem spolupracovali a v práci pro Diakonii se, dle mínění dosavadního představenstva, osvědčili. (7 z nich jsou členy dosavadního představenstva střediska.) Staršovstvo přijalo tento podnět a navržené kandidáty zvolilo za členy a náhradníky nového představenstva. O volbě musíme nejprve vyrozumět zvolené. Vyrozumět chceme také staršovstva sousedních brněnských sborů a požádat je o podporu pro práci nově zvoleného představenstva střediska. O potvrzení volby pak požádáme představenstvo Diakonie ČCE v Praze. Doufáme, že činnost střediska Diakonie bude provázet Boží požehnání a pomoc. Všem, kdo mají o práci střediska zájem, sdílejí jeho radosti a strasti a jsou ochotni je podpořit, děkujeme.

jv

Týden ve sboru

Brno I

Brno II

Pondělí

18, 30 – staršovstvo 4.10 a 11.10.
19,00 – sborové vzdělávání (27.9 a 25.10)

18,30 – staršovstvo (11.10.)

Úterý

15,30 – příprava dospělých ke křtu
17,00 – dětský klub (pro předškolní děti a 1. třídu)
17,00 – biblická hodina pro děti (od 2. do 7. třídy)
18,00 – dorost – setkání středoškolské a učňovské mládeže

18,00 – biblická hodina v Králově Poli
19,30 – třicátníci (5. a 19.10.)

Středa

9,30 – příprava dospělých ke křtu
13,00 – služby Boží – středisko Diakonie Hrnčířská 6. a 20.10
15,00 – kavárnička (pro dříve narozené)
16,00 – konfirmační cvičení II. ročník (pro 14 - 15 leté)
18,30 – rozhovor nad bibli – setkání pro dospělé
19,00 – sdružení mládeže – setkání starší a vysokoškolské mládeže

13,00 – služby Boží – středisko Diakonie Hrnčířská 13. a 27. 10
18,00 – biblická hodina v Blahoslavově domě
19,15 – mládež

Čtvrtek

16,00 – konfirmační cvičení I. (pro 13 - 14 leté)
17,00 – biblická hodina pro dospělé

15,00 – vyučování dětí I
16,00 – vyučování dětí II

Pátek

18,00 – pastorační rozhovory (po domluvě)
18,30 – zkouška pěveckého sboru
19,00 – setkání mládeže

Sobota:

10,00 – služby Boží v DD Kociánka (9. a 23.10.)

Neděle

9,30 – modlitební chvíle
10,00 – bohoslužby a nedělní škola pro děti
11,00 – setkání na faře při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Odpovědní redaktori:** J. Gruber, J. Vítek.
Na čísle spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlik, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctirad Novák, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena 10 Kč.** **Adresa sboru ČCE Brno I** - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453. **Adresa sboru ČCE Brno II** - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69.
Datum uzávěrky příštího čísla: 12. 10. 1999.